



REPUBLIKA HRVATSKA
VIJEĆE ZA VODNE USLUGE

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 220

KLASA: UP/I 011-01/18-01/01
URBROJ: 346-99-18-1
Zagreb, 29. studenog 2018.

Na temelju članka 208. stavak 3. Zakona o vodama („Narodne novine“ broj 153/09, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18) i članka 100. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09) u postupku donošenja privremene mjere za određivanje cijene vode koja se isporučuje između dva isporučitelja vodnih usluga, na zahtjev Vodovoda Opuzen d.o.o., Vijeće za vodne usluge u drugom sazivu na svojoj 116. sjednici od 29. studenog 2018. donosi

PRIVREMENO RJEŠENJE

1. Donosi se privremena mjera koja glasi: „Cijena isporuke vode koju Neretvansko-Pelješko - Korčulansko – Lastovsko - Mljetski vodovod d.o.o. Korčula isporučuje Vodovodu Opuzen d.o.o. Opuzen određuje se u visini 1,33 kn /m³ isporučene vode što se mora uvećati za porez na dodanu vrijednost“.
2. Ovo rješenje ukinut će se ako se provede vještačenje i ako nakon provedenog vještačenja Vijeće ocijeni osnovanim izmijeniti cijenu iz točke 1. ove izreke, ako se iz drugih razloga izmjene činjenice poznate u vrijeme donošenja ovog rješenja a koje bi dovele do drukčijeg rješenja i kad sud u parničnom postupku donese pravomoćnu odluku o cijeni iz točke 1. ove izreke.

Obrazloženje

Vodovodu Opuzen d.o.o. Opuzen (dalje u tekstu: Predlagatelj) je 18.09.2018. (datirano 11.09.2018.) podnijelo Vijeću za vodne usluge prijedlog za određivanje privremene mjere radi određivanja cijene vode namijenjene ljudskoj potrošnji koju isporučitelj vodne usluge Neretvansko - Pelješko - Korčulansko – Lastovsko - Mljetski vodovod d.o.o. Korčula (dalje u tekstu: Protivnik) isporučuje Predlagatelju na 17. kilometru glavnog dovodnog sustava „Neretva-Pelješac- Korčula“ u visini od 1,23 kn/m³ isporučene vode.

Vijeće za vodne usluge, sukladno odredbi članka 219. stavak 4. Zakona o vodama, nadzire zakonitost određivanja cijene vode iz članka 208. Zakona o vodama.

Sukladno odredbi članka 208. stavak 1. Zakona o vodama: „Isporučitelj vodne usluge koji isporučuje vodu za ljudsku potrošnju drugom isporučitelju vodne usluge ne može odrediti

cijenu vode u iznosu većem od troška proizvodnje vode ili nabave vode od trećeg isporučitelja, koja se može uvećati za razuman trošak provoda vode kroz građevine za javnu vodoopskrbu“.

Nadalje, sukladno stavku 3. istog članka, nezadovoljna strana ima pravo tražiti da sud u parničnom postupku izmijeni ugovornu cijenu; do odluke suda nezadovoljna strana može tražiti da Vijeće za vodne usluge privremenom mjerom odredi cijenu vode.

Vijeće je utvrdilo da su ispunjene pretpostavke iz članka 208. stavak 3. Zakona o vodama za vođenje postupka po privremenoj mjeri tj. da je nezadovoljna strana pokrenula sudski spor radi određivanja cijene isporuke vode pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku, broj P-504/2018-2.

Vijeće je utvrdilo da je između Predlagatelja i Protivnika na snazi Ugovor o isporuci vodnih usluga od 21.12. 2017. koji uređuje predmetnu isporuku i u kojem je ugovorena cijena isporuke od 2,31 kn/m³, bez PDV-a.

Vijeće je u postupku utvrdilo da Protivnik zahvaća vodu sa vodocrpilišta Prud, akumulira je u vodospremi Prud, a potom provodi putem magistralnog cjevovoda te je na priključku koji se nalazi na 17. kilometru nakon vodocrpilišta i vodospreme Prud isporučuje Predlagatelju. Nakon priključka postoji čelični tlačni cjevovod do vodospreme Opuzen na čijem je ulazu mehanički vodomjer.

Zahtjevu Predlagatelja prileži analiza cijene isporuke pod nazivom „Analiza cijene vodne usluge koju isporučuje poduzeće NPKLM Vodovod d.o.o. Korčula komunalnom poduzeću Vodovod Opuzen d.o.o. iz Opuzena“ koju je izradio EDC d.o.o. iz Zagreba i datirana je 20.08.2018. (dalje u tekstu: **Analiza Predlagatelja**). Prema Analizi Predlagatelja izračunati su troškovi proizvodnje vode od 0,25 kn/m³, troškovi provoda vode 0,43 kn/m³, troškovi održavanja 0,33 kn/m³, troškovi amortizacije 0,11 kn/m³, uz maksimalno priznate gubitke u glavnom dovodnom sustavu od 10%, odnosno sveukupno 1,23 kn/m³ (sve izraženo bez PDV-a).

Protivnik je u svom očitovanju (od 10.10.2018.) na zahtjev Predlagatelja i analizu cijene vode osporio izračun Predlagatelja i dao vlastiti izračun u tri dokumenta: (1) Cjenik vodnih usluga NPKLM Vodovoda d.o.o. Korčula, bez datuma, s primjenom od 01.01.2013. koji sadrži prikaz „Cijena vode – struktura troškova – varijabilni troškovi“ i prikaz „Cijena vode za druge distributere“, (2) Prijava cjenika za opskrbu pitkom vodom Grad Opuzen, bez datuma i (3) Analiza udjela Opuzena u ukupnoj distribuciji vode, u kojem se razrađene analiza udjela Opuzena u ukupnoj distribuciji vode (u m³) i to u odnosu na velike distributere (22,31) te „velike i male“ (16,02), analiza udjela Opuzena u ukupnoj distribuciji (u kunama) po stvarnoj cijeni 2,31 m³ vode i to u odnosu na velike distributere (15,47) te „velike i male“ (7,47), kao i analiza udjela Opuzena u ukupnoj distribuciji (u kunama) po predloženoj cijeni od 1,23 kn/m³ i to u odnosu na velike distributere (8,52) i te „velike i male“ (4,03), također bez datuma (sve zajedno dalje u tekstu: **Analize Protivnika**).

Protivnik u svom očitovanju detaljno navodi problem neplaćanja cijene isporuke vode od Predlagatelja, količinske popuste koje mu je odobravao, otplate dugova, reprogramiranje obveza, da ostvaruje gubitke, između ostalog i zbog prakse neplaćanja računa po Predlagatelju, o čemu je priložio i odgovarajuću dokumentaciju.

U pogledu razmatranja iz prethodnog odlomka ukazujemo da Vijeće u postupku određivanja privremene mjere po članku 208. Zakona o vodama nema ovlasti utvrditi poslovnu praksu podmirenja/nepodmirenja računa između dva isporučitelja vodnih usluga, već utvrđuje je li

cijena isporuke između dva isporučitelja formirana po pravilu veleprodajne cijene, kako to propisuje članak 208. Zakona o vodama. Stoga, su tvrdnje i dokazi koje je Protivnik podnio u navedenom smislu za ovaj postupak irelevantni.

Protivnik se ne slaže s Analizom Predlagatelja jer ona „ne uključuje neke parametre (troškove održavanja magistralnog cjevovoda, Uprave i djelatnika Uprave Društva, Nadzornog odbora, gubitaka u sustavu i ostalih materijalnih troškova, i polazi od krivo postavljenih parametara (idealizirani gubici u sustavu)“.

Smisao primjene metodologije po članku 208. stavak 1. Zakona o vodama je da se isporučitelju - kupcu omogući kupnja vode po veleprodajnoj cijeni te da on istu može prodati po maloprodajnoj cijeni svojim (krajnjim) korisnicima vode usluge, koja cijena (maloprodajna) mora uključiti i troškove sekundarne vodoopskrbe kupca. Primjena veleprodajne cijene prema članku 208. Zakona o vodama, sprječava isporučitelja-prodavatelja da transferira sve svoje troškove (i neracionalnosti u njima) prema kupcu-isporučitelju, uključujući i troškove svoje sekundarne mreže. Metodologija po članku 208. stavak 1. Zakona o vodama zahtjeva izračun troškova proizvodnje vode na konkretnom vodocrpilištu i troškove provoda vode kroz konkretan transportni put (u pravilu i u konkretnom slučaju: magistralnim cjevovodom) do konkretnog mjernog mjesta kupca-drugog isporučitelja vodne usluge.

Iz priložene dokumentacije je razvidno da Analize Protivnika sadržavaju niz stavki iz kojih je razvidno da je Protivnik svoju cijenu prema Predlagatelju formirao protivno članku 208. stavak 1. Zakona o vodama. Predlagatelj je u cijenu koja bi morala biti veleprodajna kalkulirao i troškove koji bi trebali isključivo teretiti Protivnikovu maloprodaju ili predstavljaju očitu neracionalnost. Vijeće nije dalo povjerenje izračunu Protivnika iz sljedećih razloga:

1. Protivnik iskazuje u svom Očitovanju gubitak od oko 50% za javnu vodoopskrbu, koji ne može biti, niti stvarno jeste jednak za sekundarnu mrežu i za konkretan transportni put na magistralnom cjevovodu
2. iz dostavljenih Analiza Protivnika razvidno je da Protivnik obračunava sve troškove svog poslovanja skupno, pa ih po određenom ključu, vjerojatno po udjelu u potrošnji vode, zaračunava i prema drugim isporučiteljima vodnih usluga, što nije smisao metodologije iz članka 208. stavak 1. Zakona o vodama
3. u Analizama Protivnika postoji analiza udjela Opuzena prema velikim distributerima (vjerojatno prema svim drugim isporučiteljima vodnih usluga), kao i analiza udjela Opuzena prema „velikim i malim“ /vjerojatno prema ukupnoj potrošnji vode u isporuci drugim isporučiteljima tj. veleprodaji („veliki“) i isporuci vode prema korisnicima vodnih usluga tj. u maloprodaji („mali“); pogrešno je što Protivnik uključuje u svoju Analizu parametre iz maloprodaje kada se veleprodajna cijena iz članka 208. stavak 1. Zakona o vodama, mora formirati neovisno o maloprodajnoj cijeni
4. ključ raspodjele po kupcima-isporučiteljima vodnih usluga nije transparentan iako je, na prvi pogled, razvidno da cijena isporuke prema drugim isporučiteljima u pravilu ovisi o duljini transportnog puta: Metković d.o.o. nabavlja vodu po cijeni od 1,24 kn/m³, Vodovod Opuzen d.o.o. po cijeni od 2,31 kn/m³, KP Janjina d.o.o. po cijeni od 4,00 kn/m³, KTD Bilan d.o.o. Orebić po cijeni od 3,88 kn/m³, Vodovod d.o.o. Blato po cijeni od 4,44 kn/m³ i Vodovod i odvodnja Lastovo d.o.o. po cijeni od 4,50 kn/m³; međutim od pravila duljine transportnog puta odstupa, a bez vidljivih kriterija, KTD Bilan d.o.o. Orebić u odnosu na KP Janjinu d.o.o., iako je u njegovom slučaju transportni put dulji
5. u prikazu „Cijena vode za druge distributere“ Protivnik izračunava fiksni dio cijene, pa potom isti zbraja sa osnovnom cijenom vodnih usluga (varijabilnom; op. Vijeća) i porezom na dodanu vrijednost i potom je iskazuje u vrijednosti od 144,85 (bez iskazane jedinice mjere) i nominira kao „ukupnu maloprodajnu cijenu“, iako ga odredba članka 208. stavak 1. poziva da odredi veleprodajnu cijenu za Predlagatelja; pritom Protivnik

- zbraja vrijednosti iskazane u različitim mjernim jedinicama (fiksni iznos/mjesečno + n kn/m³) što ni po kom matematičkom pravilu ne može dati točan zbroj i
6. cijena vode između dva isporučitelja u smislu Zakona o vodama nije isto što i cijena vodne usluge koja se naplaćuje (krajnjim) korisnicima vodnih usluga (kućanstvima i poslovnim korisnicima); cijena vode između dva isporučitelja može sadržavati isključivo cijenu prema isporučenoj količini vode (kn/m³) i porez na dodanu vrijednost (PDV).

Iz priložene dokumentacije je razvidno je da je Analiza Predlagatelja metodološki slijedila odredbu članka 208. stavak 1 Zakona o vodama, uz dvije iznimke zbog kojih se predložena cijena vode mora korigirati na više:

Prvo, Vijeće smatra da Analiza Predlagatelja ne sadržava a morala je sadržavati troškove analize kvalitete vode jer isti troškovi izravno terete trošak proizvodnje vode na konkretnom vodocrpilištu. Prema Analizi Protivnika on je postojeće cijene utemeljio, između ostalog, i na troškovima analiza vode (misli se na analize kvalitete vode) od 77.995,11 kn, prema navodima dokumenta Prijava cjenika za opskrbu pitkom vodom Grad Opuzen, napomena „ostvareno 2010.“ Na traženje Vijeća Protivnik je 26.11. 2018. priložio karticu konta 415001- Analize vode (kumulativ) iz koje je razvidan isti iznos u kumulativu. U tom smislu Vijeće je prema ukupnim količinama isporučene vode izračunalo dodatnih 0,027 kn/m³, zaokruženo na 0,03 kn/m³ za potrebe izračuna na dvije decimale za troškove analize kvalitete vode.

Drugo, Vijeće smatra da je Predlagatelj prvobitno propustio, a morao je uvrstiti i određen udio troškova tzv. zajedničkih službi (financije, pravo) s obzirom da postoji određena količina njihovog radnog angažmana na veleisporuci vode prema Predlagatelju. Ti troškovi (npr. priprema i izrada mjesečne fakture i dr.) izvjesno ne mogu biti veći od onih koji su Analizom Predlagatelja izračunati za ukupan angažman zaposlenika tehničke struke od 0,07 kn/m³, pa ih Vijeće prihvaća u istoj visini i za zajedničke službe.

Zaključno, Vijeće prihvaća kao osnovu ove privremene mjere sljedeće troškove: troškove proizvodnje vode od 0,25 kn/m³, troškove provoda vode od 0,43 kn/m³, troškove održavanja od 0,33 kn/m³, troškove amortizacije od 0,11 kn/m³, uz maksimalno priznate gubitke u glavnom dovodnom sustavu od 10%, kao i troškove analize kvalitete vode od 0,03 kn/m³ i udio troškova tzv. zajedničkih službi od 0,07 kn/m³ odnosno sveukupno 1,33 kn/m³ (sve izraženo bez PDV-a). Vijeće je kao osnovu izračuna prihvatilo i podatke za 2017. godinu i to: podatak o 4.638.590 m³ ukupno zahvaćene vode u sustav Protivnika (iz Analize Predlagatelja i službenih podataka Hrvatskih voda), podatak o 2.821.116 m³ (iz Analize Protivnika) kao ukupno isporučene količine vode za druge isporučitelje vodnih usluga i korisnike vodnih usluga te podatak od 366.466 m³ (istovjetan podatak koriste obje analize) kao isporučenu količinu vode Predlagatelju.

Privremeno rješenje se u smislu članka 100. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku donosi na temelju činjenica poznatih u vrijeme njegova donošenja.

Neovisno o prethodnom utvrđenju ako se na zahtjev jedne od stranaka zatraži vještačenje ovo Vijeće će isto provesti i ocijeni li osnovanim donijet će novu privremenu mjeru.

Stoga je odlučeno kao u izreci.

Ovo se rješenje objavljuje na mrežnim stranicama oba isporučitelja.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena.

Protiv ovog rješenja dopušteno je u roku do 30 dana po njegovom primitku pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu.



Potpredsjednik
Vladimir Šimić

Dostaviti:

1. Vodovod Opuzen d.o.o. putem opunomoćenog Odyjetničkog ureda Danijel Kardum, Fallerovo šetalište 22, 10000 Zagreb
2. Neretvansko-Pelješko - Korčulansko – Lastovsko - Mljetski vodovod d.o.o. Put Svetog Luke 1, 20260 Korčula
3. Pismohrana
4. Referada

Na znanje:

1. Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, Uprava vodnoga gospodarstva i zaštite mora